

Sempre a Punt!

Setembre 2015

S.A.P.I.I.

**COMENÇA
2015 - 2016**

RIU AMUNU TANT COM

Índex

Editorial

Llibre d'or

Castors i Lluàdrigues

Ràngers i Guies

Róvers 1

Róvers 2

Cuina i Intendència

Editorial

Ja tornem a ser aquí!!

Després d'un estiu que se'ns ha fet curt a tots i on espero que tots hagueu gaudit d'unes merescudes vacances, hem carregat les piles i tornem amb la mateixa força i il·lusió que els últims anys si no més.

El curs passat va acabar al campament de Tavascan després de 15 dies que tots vam poder gaudir, ja sigui al mateix prat del campament o de ruta per diferents parts del món.

Ens espera un any carregat d'activitats, excursions, dinàmiques, diversió i moltes altres coses. Aquest curs, a l'abril ens espera una Trobada General on podrem reforçar els nostres llaços d'amistat amb els nostres companys escoltes d'arreu de Catalunya. Ja des d'abans que el curs comencés els monitors hem estat preparant tot el llançament i ja tenim moltes ganes de poder començar els dissabtes a treballar i jugar.

Pel que fa el Sap!, com cada any sortirà quatre cops aquest curs. El primer, aquest on trobareu el que van fer les diferents branques durant el campament al igual de com es va viure el campament des del punt de vista dels coordinadors i des de la cuina. Els altres tres sortiran al final de cada trimestre.

Recordeu que tothom pot participar del Sap! Enviant un escrit sobre el que vulgui a la nostra adreça sap@aech.cat i nosaltres el posarem en el següent número.

Esperem que entre tots fem més gran encara el Sap!

Ens anem veient durant l'any!

Andrés Antón

Sempre a Punt!

Llibre d'or de Castors i Llúdrigues

Al llarg del 3r Trimestre, els C-LL hem estat ajudant a en Flip i en Flap (una parella de castors) a trobar un joc segur on viure, i on no hagin d'amoïnar-se pels caçadors. Hem fet tot tipus d'activitats i jocs i, fruit dels nostres esforços, i amb l'ajuda d'en Doraemon, hem aconseguit trobar un petit prat a Tavascan pels nostres amics.

En aquest prat, a més, hem conviscut prop de dues setmanes amb els nostres companys. Una experiència que ha permès a la camada aprendre i créixer conjuntament.

Se'ns fa difícil parlar del campament sense explicar-ho TOT i és que... tenim tantes coses a dir!! El primer i més important és que ens ha agradat moltíssim el prat i els nostres monitors. El CI ha estat divertidíssim, així com les activitats conjuntes (activitats on participem amb companys d'altres branques), d'algunes d'aquestes us en fem cinc cèntims....

... Les matutines. Cada matí en aixecar-nos hem fet aeròbic, l'aranya i zumba, entre altres. D'aquesta manera donem la benvinguda i comencem el dia plens d'energia.

... Joc de normes. El primer dia ens vàrem barrejar amb la resta de branques i, després de superar 7 proves (joc de punteria, memory, tangram, tabú, etc.), els diferents grups vàrem redactar una sèrie de normes a seguir per cadascuna de les estructures del campament.

... Construccions. Sovint quan arribem al prat encara hi ha alguns espais per fer, com serien; fer el dibuix de la flor de llis al voltant del màstil, muntar els estenedors i decorar el menjador gran. D'aquesta manera donem el nostre toc personal al campament.

...Activitat conjunta 1. Aquest cop, els escoltes havíem de trobar els ingredients màgics per crear la banana radioactiva. Un circuit de nit on vam fer carreres de sacs, ens van fer preguntes de coneixença dels nostres monitors i jocs d'habilitat. Tot un repte que vàrem superar. Ara bé, després d'aconseguir els ingredients i crear la banana,

l'Amo (enemic d'en Dr. Who) es va apoderar d'aquesta fruita i va fugir! Però no us amoïneu, més endavant ens vam tornar a fer amb la banana amb l'ajuda dels nostres superherois!

... Pista Americana. És una de les activitats que més ens agrada, doncs totes les proves en que participem són de tacar-nos, ja sigui amb fang o potingues (nata, mel, etc).

.... Celebració. És un moment molt personal. És un espai de reflexió individual i grupal. Aquest cop, mitjançant una dinàmica per parelles i per grups, on havíem de fer un dibuix treballant conjuntament i analitzar diverses situacions i les possibles solucions, hem

analitzat la manera que tenim de relacionar-nos amb els nostres companys, quines actituds hem de fomentar entre nosaltres, així com la importància de conèixer i aprendre dels companys d'altres branques.

Val a dir que al principi ens amoïnava que, a les estones de temps lliure, ens passes el temps molt a poc a poc i ens poguéssim avorrir. Ara bé, entre els serveis (tasques de neteja i ordre que realitzem en petits grups), els jocs de taula, l'ordre de les tendes (donat que som un xic desendregats)... al final ha resultat que anàvem curts de temps! Potser per això el temps se'ns ha passat, en general, VOLANT.

Pels que us estigueu preguntant... Què heu fet? Preneu nota...!

El primer dia va venir en Flip i en Flap. Estaven d'allò més emocionats amb la recent troballa d'aquest prat i, per aquest motiu i com a agraïment a la feina feta, ens van preparar una sèrie de jocs amb els que vàrem conèixer les colles (grups de tendes) i ens

vam instal·lar.

Al dia següent un pescador molt peculiar ens va proposar fer "Riu Amunt" per trobar una sardina màgica. Així, ens vam repartir en dos grups i, després de superar tres proves, amb les que vam aconseguir un munt de fitxes, ens vam adonar que reunint i ordenant totes les peces, obteníem una làmina d'en Flip i en

Flap amb les 4 contrasenyes i el progrés escolta.

Aquest mateix dia també vam aprofitar per preparar el racó, un espai on ens reunim i fem les motivacions, algunes activitats i les revisions.

I això no ha estat tot perquè... també hem fet un munt d'activitats més com el Furor, les Olimpíades d'aigua, el Far, la Ruleta, la Oca.... i tallers com el de la samarreta, la màscara del castor i la carta als pares.

També els monitors ens van preparar activitats com el joc de 6h, basat en "Els jocs de la fam", on vam haver de muntar el nostre racó i vam crear eines per atacar i defensar amb elements del nostre entorn.

Per acabar, només tenim paraules d'agraïment i un bon regust, amb el que marxem tot desitjant que el proper sigui, com aquest, un Campament INOBLIDABLE.

Castors/Llúdrigues:
Riu Amunt!

Llibre d'or de Ràngers i Guies

Un dia al campament

Entreobres els ulls, el cant dels ocells t'ha despertat; trigues uns segons en adonar-te que no ets a casa sinó en una tenda apretadet entre els companys. Et fas il·lusions pensant que encara podràs dormir una mica més, però de sobte algú t'estira del sac! – Bon dia!!!- criden els monitors enèrgicament, i és que sembla que mai no es cansin. Avui toca tornar a la rutina del

campament després de l'excursió de quatre dies. Et queixaries del mal que et fan els peus, però recordant els paisatges i els moments viscuts se't passen tots els mals. Ja tornes a córrer amunt i avall durant l'activitat matutina, donant exemple als més petits. Et poses la camisa per dins, t'acabes d'eixugar les lleganyes per estar presentable a l'hora de pujar banderes. Cantes ben fort l'himne del campament, deixant-te la veu i sense preocupar-te de si estàs seguint el ritme de la guitarra. De sobte et trobes beneïnt la taula, mirant de reüll la cuina intentant veure si tocarà pa amb *nocilla*, i amb el got preparat perquè et serveixin la sagrada llet amb *nesquik*. Mentre repeteixes per

cinquena vegada, entren al menjador en Gru i els minions que ja han tornat a fer de les seves; sembla que els haurem d'ajudar. Redobla de tambors i... a la vostra patrulla li toca fer latrines!! Tu, però, tens la missió de fregar els plats de la teva taula, i t'afanyes per veure si ets a temps de fer el servei, qualsevol oportunitat és bona per estar una estona amb monitors d'altres branques. En

acabar demanes unes cartes per passar l'estona de temps lliure. Comparteixes taula amb un exèrcit de fabricants de polseres que, amb el propòsit de fer-li una a cadascun dels seus amics, se'ls ha girat feina. Una, dues, tres... tres xiulades! Uff! criden a llops. Saps que en breu toca activitat, així que aprofites per posar un missatge a la bústia. Tant de bo que el llegeixin després de dinar!

Estirat a la gespa, en silenci, respirant pau; et preguntes perquè has arronsat el nas quan els monitors han dit que faríem raids durant el matí. Amb el llibret a mig fer, prens consciència de la importància que té dedicar-se temps a un mateix, a descobrir-se i

créixer. Fas un petit repàs a tot el viscut, i al que està per venir, i et repeteixes aquella frase de Baden Powell que diu: “Una dificultat deixa de ser-ho tan bon punt somrius davant d’ella i l’afrontes”. I és que realment et fa respecte el fet de passar de branca (ja que encara no saps que serà una de les millors etapes de la teva vida escolta).

Entre una cosa i l’altre, ja estàs menjant les postes; com sempre els cuiners s’han tornat a lluir, és tot boníssim! En acabar, passes per la cuina i proves sort amb l’endevinalla, tot insistint a l’intendent per si cau alguna pista.

Un tro ressona per tot Tavascan, de sobte comença a ploure. Tu, a diferència del que faries a Barcelona, vas amb pas tranquil, sense importar-te acabar xop, i és que de fet, és el més semblant que has tingut a una dutxa en aquests últims dies. Més o menys mullats us ajunteu tota la tropa sota el menjador gran. Entre riures, recordeu anècdotes de tot l’any, però sobretot del campament.

Per un moment un sentiment entre la felicitat i la malenconia s’apodera del grup; recordeu que en tres dies tot això s’acaba, que vindran els pioners i els róvers de ruta, i per fi podrem fer una abraçada als pares; i encara que ningú no digui res, noteu que mai no heu estat més units que en aquest moment.

El campament ha passat volant, i mentre ens estenyem ben fort recordem que tant sols és un adéu per uns instants.

Ràngers i guies!

SEMPRE A PUNT!!!

Llibre d'or Róvers 1

Enguany el clan de róvers 1 per finalitzar la nostra etapa, vam decidir anar a fer un camp de treball a Escòcia. El resum d'aquesta gran experiència i de tota la nostra vida al cau està al nostre codi de clan:

Reunit el clan ròver, contemplant les onades del Llac Ness, hem decidit escriure el nostre codi de clan. Sembla mentida que hagi arribat aquest moment, no ens ho imaginàvem quan teníem vuit anys, però igual que tota pel·lícula té el seu final, ara ha arribat el nostre. Abans de posar-nos melancòlics, ens agradaria compartir amb vosaltres la nostra història.

Tot va començar quan vam veure aquells nois i noies amb camisa i fulard que s'ho passaven tant bé els dissabtes pel matí. Llavors va ser quan vam decidir formar-hi part, però encara no érem conscients del camí que s'obria davant nostre. A Castors tot era riure i diversió, vam aprendre a gaudir de la natura i dels nostres companys. El Mario, la Júlia, la Cris, el Riga i l'Ignasi ens van ensenyar a plantar la nostra primera tenda, cuinar els nostres primers plats i que dormir fora de casa no era tant dolent. Amb ells també vam viure les nostres primeres innocentades, com quan vam estar mitja hora picant pedres en un riu gelat esperant a que algun castor s'apropés.

Després dels dos primers anys a castors, vam passar a Llops, ja sabíem com funcionava tot això i els hi vam explicar als nostres nous companys, Arnau i Sònia. Acompanyant-nos tant com podien la Núria, el Cristian, l'Ignasi, la Sara, l'Olga, el Miki, el Sella i el Germán, vam aprendre que perdre's per la muntanya començaria a ser una cosa habitual i que fer racons podria ser tot una obra d'art. Llops es una etapa plena d'anècdotes, però mai oblidarem al Capità Mandonguilla i la nostra excursió de tres dies a la Vall de Núria.

Ràngers va ser una gran etapa, on gràcies al Ferran, el Jonatan, l'Ignasi, la Irene, l'Ibañez, la Núria, el Jordi i l'Andrés vam començar a afegir a la diversió una mica de

responsabilitat. No oblidarem l'excursió interminable al Montardo, el joc de 24 hores que va acabar amb un diluvi, aquelles nits inoblidables del campament i una lliçó encara més important: "es más higiénico comer con palos". Després de Lles ens va tocar assimilar una nova etapa, pioners i caravel·les.

Aquí les coses es van posar més serioses, això si, a partir d'aquí iniciem els anys més importants del nostre progrés escolta. El nostre primer any l'Andrés, l'Enric i el Germán ens van integrar encara més a la muntanya, on conjuntament amb l'Ignasi vam ser batejats amb el nostre primer tres mil. Aleshores va arribar la promesa, on cadascú es va comprometre a millorar dia a dia. A segon any amb el Jonatan, el Jordi i l'Andrés vam iniciar-nos en el món del servei, participant en el Banc dels Aliments, menjadors socials, la Mercè, entre d'altres. I com no, mencionar la nostra ruta a Granada, on entre puces i molta calor, vam aconseguir fer el pic més alt de la Península, el Mulhacén. Durant l'animació i acompanyats del Guille, la Lluna, el Jordi i l'Andrés vam finalitzar el nostre pas per pioners. Aquests tres anys han sigut molt significatius per a nosaltres, on hem après a fer pinya, a valorar la natura, els companys, les dutxes després de quatre dies a la muntanya, comprendre el significat de l'escoltisme i que les TEPS i les Pasqües no estan per guanyar sinó per fer història.

Va ser a la nostra ultima ruta quan vam decidir culminar el camí escolta amb la camisa marró. El primer pas era escollir conseller, no va ser una tasca fàcil però, qui millor que aquella persona que havia passat els últims quatre anys amb nosaltres i ens coneixia tant bé. Només començar teníem clar que volíem allargar una mica més aquest procés i passar dos anys junts. El primer any el vam dedicar al clan, fent activitats, rutes i diferents excursions que ens ajudaven a fer pinya. Durant aquest any ens vam adonar de les grans diferències que hi ha entre nosaltres, i es justament això el que ha fet que estiguem tan units convertint-se així en el nostre punt fort. Arribat el segon any, vam decidir dedicar-lo al servei als altres, tenint com a objectiu principal un camp de treball a Escòcia, que hem pogut realitzar durant aquests últims quinze dies, on hem après a improvisar i adaptar-nos a diferents situacions, fent clan un cop més.

Tot i els grans records que guardem de ròvers, el que realment valorem es tot el que l'Andrés ha fet per nosaltres i ens ha ensenyat. Per això ens agradaria dedicar-li aquestes paraules: Andrés, gracies per ser un referent per nosaltres, per aquests sis anys al nostre costat, per totes aquelles situacions crítiques en les que ens has donat el punt d'humor que ens han salvat la vida, per demostrar-nos que la vergonya està feta per quedar-se a casa, per la teva paciència infinita, per demostrar que els plans improvisats poden ser els que acaben sortint millor i gràcies per ser el nostre conseller i haver-ho fet tan bé.

Dit això, també volem agrair al Ignasi per haver estat amb nosaltres quan érem castorets, estant també a la nostra primera ruta i fins i tot aquí (i estem segurs de que voldria estar aquí) escoltant el nostre codi de clan. I no són menys tots aquells monitors que ens han acompanyat i han fet de nosaltres les persones que som avui en dia, perquè sense els seus consells, les seves motivacions, activitats, campaments, rutes...i... deixem-nos d'històries, sense el Cau no seriem qui som. Per això, animem a tots els escoltes a seguir el seu progrés i esperem que algun dia senti el que nosaltres sentim en aquests moments llegint el nostre codi de clan. Com diu la cançó, esperem que un bon dia al setembre decidim ser monitors, del agrupament escolta que ens ha fet tenir un gran cor. I ara si nois, per última vegada, ben fort, Andrés... Servim!

Clan Róver 1

Servim!

Llibre d'or Róvers 2

Tot comença un divendres, quan ens informen que la ruta que teníem planejada no la podem fer perquè el nostre conseller s'ha fet mal a la ingle, així que no podem fer Carros de Foc aquest any. Però en aquell moment no veiem que el que ens espera és molt més que caminar de refugi en refugi, és un moment per ser nosaltres, i fer de la varietat, una mica més d'unitat.

Així que arribem al càmping Serra, on coneixem el Bartomeu i la Dolors, on farem un servei durant una setmana sencera, i així aprofitar el que no hem pogut fer durant l'any.

Escombrem pedres, trèiem males herbes, netegem furgonetes i fem algun joc per una festa d'aniversari per nens. Entre tot això, busquem un temps per nosaltres; ens banyem, juguem a cartes, a ping pong, parlem, riem... El que no podem fer durant l'any perquè estem massa ocupats.

Durant el cap de setmana canviem el ritme i marxem amb el Jonatan a fer la Pica d'Estats, un pic que ja li teníem ganes perquè l'any passat el mal temps ens ho va impedir. I dilluns tornem al càmping Serra sols, un vot de confiança per part del Carlos que ens demostra que no necessitem un superior per fer les coses bé, que som un grup i no estem sols.

Dimarts intentem anar a pla de Bohavi, però quan portem dos minuts caminant comença a ploure, així que ens retirem i dormim a l'estable del càmping, entre un tractor i un rellotge trencat.

Dimecres si que marxem, i arribem a Pla de Bohavi, on ens reben molts mosquits i una mica de pluja. Ens passem la tarda jugant a cartes, entre rialles que no paren. Trobant el que no necessitem.

I al dia següent tornem al càmping, que ja és com casa nostra. Però ens quedem poc temps, ja que dissabte marxem cap al campament, on ens reben castors, llops, rangers i monitors. I fem el judici final, recordant els nostres temps com a nens, foc de camp, baixar i pujar banderes, teatrillos, pulseres...

I l'últim dia ajudem a castors i llops a fer la motxilla, com ens van ajudar a nosaltres aquells ròvers un dia. I esperem als pares amb la mateixa il·lusió que els més petits.

I marxem cap a casa després d'un dia de celebració, d'entrega d'insígnies, d'hora d'adéus... I diem fins aviat, perquè no volem deixar encara la nostra etapa escolta. Volem mil moments com els d'aquest any i els d'aquesta ruta, volem seguir sent així.

Al cap i a la fi, aquest és el clan que hem decidit ser. Al cap i a la fi, volem seguir dient 'servim'.

Ròvers.

Clan róver 2.

SERVIM!

Llibre d'or Cuina i Intendència

Recepta de cuina i intendència per a que un campament sigui un èxit:

- Treballar acompanyat d'un equip engrescat, eficient i experimentat.
- Dedicar el temps a escoltes que mengen a tots els àpats com si a casa mai els haguessin alimentat.
- Portar un llistat d'endevinalles per a donar una emoció extra al temps lliure.
- Aprendre a passar el control de qualitat al material de cuina netejat pels escoltes, ja que ells, segurament, te la intentaran colar...i ho aconseguiran!
- Tenir en compte que, en un prat, fins i tot la verdura és benvinguda...
- Saber que intentar classificar els draps en "draps per cuinar" i "draps per assecar" segurament serà un fracàs, però que et mantindrà distret una bona part del temps.
- Entendre que fregir més de cent cuixes de pollastre no és el que més ve de gust a les onze del matí, però que si no comences, a les onze de la nit seguiràs al costat dels focs intentant que es facin bé per dins.
- Ser conscient de que mai sembla un bon moment per dutxar-te ja que et tornaràs a embrutar en dos minuts... però que si no ho fas ja, no trobaràs el moment en tot el dia.
- Observar i relaxar-te amb les tempestes de mitja tarda: enlloc les viuràs tan intensament, i són molt refrescants!
- Gaudir de la natura i adonar-te de la importància que tenen les petites coses. L'efecte renovador que té un campament d'estiu després d'un hivern estressant és inexplicable.
- Somriure orgullós i emocionar-te al veure com l'agrupament segueix avançant, i seguir sempre a punt per poder formar part de molts més campaments!

Cuina....Sempre a punt!